Mauricio Obregón Andreu

Autor:
Data de publicació: 20-10-2014

El seu pare Mauricio Obregón Arjona, diplomàtic colombià, havia arribat a Barcelona durant la primera dècada del segle. I allà, a la Rambla i els seus carrers, Mauricio Obregón va viure gran part de la seva infància.
Per a estudiar els viatges de Colom, va fer en una rèplica exacta d'una de les calaveres del descobridor. Amb el seu ascendent català va defensar en els seus llibres la catalanitat de Francesc Albó de Rodas-Rosas, pilot de de Magalhaes en el viatge de la volta al mon, periple que va refer fent servir el "derrotero de Albo" tret de l'Arxiu d'Índies.

Per damunt de tot, Mauricio Obregón va ser un home inquiet. Navegant dels mars i dels aires, va escodrinyar les altures espacials i les profunditats de les mars. Va recórrer les rutes dels grans descobridors, des dels argonautes i els polinesis fins Colom, Magallaes i Elcano. I va escriure sobre aquests viatges i sobre les seves pròpies experiències. Però no es va quedar en això. Va ser fundador de la Universitat dels Andes fa cinquanta anys, institució de la qual va ser posteriorment rector, i va exercir com a editor de la revista Setmana en les seves primeres èpoques. Així mateix, va estudiar enginyeria aeronàutica i arquitectura a les universitats d'Oxford, MIT i Harvard. Abans de la seva mort, formava part dels consells directius de les universitats de Harvard i dels Andes i es dedicava a la docència a ambdues. La seva preocupació per l'educació era immensa.

Mauricio Obregón, en una tasca titànica, investigada i fructífera va fundar l'Aeronàutica Civil de Colòmbia fa 50 anys llargs, vinculant-se no només a la seva família sinó a les institucions a les quals es va pertanyer entranyablement, al món de les aventures i de la cultura, als mars d'aquest fràgil planeta anomenat Terra, a Cartagena i el seu Museu Naval, que va aconseguir es construís lluitant, com a bon navegant, contra vent i marea. També a la literatura, perquè era un gran escriptor, amè i interessant.

Obregón, fabricant de somnis

El seu missatge és plena d'aventures en l'aire, al mar ia la terra. Les seves passions i experiències quedaran per sempre en les pàgines dels seus deu llibres i en la memòria dels seus amics.

Volant arran de mar en petites avionetes i navegant en vaixells de vela, van transcórrer diversos anys de la seva vida, la qual es va iniciar a Barcelona (Espanya) per una simple casualitat del destí.

El seu pare Mauricio Obregón Arjona, diplomàtic colombià, havia arribat a Barcelona durant la primera dècada del segle. I allà, a la Rambla i els seus carrers, Mauricio Obregón va viure gran part de la seva infància.
Després, obeint als seus somnis, va partir rumb als Estats Units on va estudiar enginyeria, enginyeria aeronàutica i arquitectura, en les universitats d'Oxford, Massachusetts Institute of Technologies (MIT) i Harvard, respectivament.

I amb els títols que l'acreditaven apte per construir somnis en l'aire, va trobar la seva primera feina: enginyer de vols de prova a la companyia Grumman Aircraft a Nova York on va començar a les aventures i va rebre el seu doctorat com a gestor de projectes.
Un d'aquests va ser la creació de l'empresa d'aviació LANSA, la qual va fundar amb un grup d'amics barranquilleros. Ell mateix va pilotar un dels aparells que l'empresa va adquirir al Canadà, portant a la butxaca la primera llicència de pilot comercial que es va expedit a Colòmbia.

Després es va dedicar a construir aeroports al llarg i ample del país.
Paral·lelament, esbrinava arxius d'arreu del món, a la recerca de les rutes que van recórrer els argonautes, Ulisses, els polinesis, els víkings, Magalhaes i Colom, per reconstruir centímetre a centímetre, i tornar-les a recórrer, convertint-se en un vell amic dels mars del món.

Per a estudiar els viatges de Colom, va fer en una rèplica exacta d'una de les calaveres del descobridor. Amb el seu ascendent català va defensar en els seus llibres la catalanitat de Francesc Albó de Rodas-Rosas, pilot de de Magalhaes en el viatge de la volta al mon, periple que va refer fent servir el "derrotero de Albo" tret de l'Arxiu d'Índies.

Quan per algunes temporades va decidir penjar el seu vestit de capità, va ocupar importants càrrecs com l'ambaixada de Colòmbia a Caracas (Veneçuela) i la de l'Organització d'Estats Americans (OEA) a Washington. També, la rectoria de la Universitat dels Andes, l'edició de la revista Semana, la direcció de l'Aeronàutica Civil, una càtedra en el consell de la Universitat de Harvard i la direcció d'expedicions d'arqueologia submarina a Jamaica i Colòmbia.

Totes aquestes tasques, manejades amb la saviesa i solvència amb la que conduïa seus avions i velers, estaven plenes de mapes d'Àsia elaborats per ordre de l'Imperi Xinès, llibres d'oceanografia i arqueologia submarina, olles de la cultura indígena Tairona, reproduccions en fusta i coure d'alguns instruments de navegació utilitzats per Colom, i fotos en blanc i negre dels seus pares i de la resta de la seva família. També l'acompanyava un retrat de l'almirall Samuel E. Morison, un dels seus millors amics i amb qui va compartir múltiples aventures.

Gràcies a ell, Colòmbia té un rècord mundial de velocitat en avioneta, Cartagena un dels Museus Navals més complets del món i el món, el testimoni més valuós d'un mestre de la vida, la navegació i l'aire. Les seves històries van quedar registrades en deu llibres escrits per ell